

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie w Wydziale VII Karnym w składzie:

Przewodniczący: sędzia SR Arkadiusz Zmudziński

Protokolant: sekr. sąd. Małgorzata Ojrzyńska

w obecności prokuratora Prok. Rej. Krzysztofa Górskiego

po rozpoznaniu w dniach 31.01, 28.02, 21.03.2014 r. sprawy:

1. **M. W.**, ur. (...) w O., syna P. i E. z d. S.,

2. **M. Z.**, ur. (...) w O., syna J. i T. z d. K.,

oskarżonych o to, że:

I. w dniu 15 sierpnia 2013 r. przy ul. (...) w O., działając wspólnie i w porozumieniu, używając przemocy polegającej na uderzaniu pięścią w twarz oraz kopaniu obutymi nogami po całym ciele D. S., czym spowodowali obrażenia ciała w postaci stłuczenia twarzy ze złamaniem kości nosa z przemieszczeniem odłamów, złamaniem kości szczękowej lewej, raną tłuczoną, licznymi otarciami naskórka oraz obustronnymi krwiakami okularowymi i obrzękiem tkanek, stłuczenia tułowia i kończyn górnych z sińcami, które naruszyły czynności narządu oddychania i żucia oraz rozstrój zdrowia na okres powyżej 7 dni, po czym zabrali mu w celu przywłaszczenia telefon komórkowy marki A. o wartości 20 zł oraz srebrny łańcuszek o wartości 100 zł,

przy czym M. W. czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

- tj. o czyn określony w art. 280 § 1 kk w zb. z art. 158 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

zaś M. Z. zarzucanego mu czynu dopuścił się będąc uprzednio karany w warunkach art. 64 § 1 kk i w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 1 roku kary pozbawienia wolności, będąc skazany za przestępstwo kradzieży z włamaniem,

- tj. o czyn określony w art. 280 § 1 kk w zb. z art. 158 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 2 kk;

a nadto M. W. o to, że:

II. w dniu 14 sierpnia 2013 r. przy ul. (...) w O., używając przemocy polegającej na uderzaniu pięścią w twarz oraz kopaniu obutymi nogami po twarzy D. S., zabrał mu w celu przywłaszczenia portfel z zawartością należący do D. S., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

- tj. o czyn określony w art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

I. oskarżonego **M. W.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów, kwalifikując je z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, i za to skazuje go:

a) za czyn z pkt I na podstawie art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 2 (dwóch) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

b) za czyn z pkt II na podstawie art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 2 (dwóch) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. oskarżonego **M. Z.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, kwalifikując go z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk, i za to na podstawie art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk skazuje go na karę 2 (dwóch) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego M. W. karę łączną 2 (dwóch) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu M. W. okres jego tymczasowego aresztowania od 16 sierpnia 2013 r. do 31 stycznia 2014 r.;

V. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu M. Z. okres jego tymczasowego aresztowania od 16 sierpnia 2013 r. do 13 listopada 2013 r. od 15 marca 2014 r. do 28 marca 2014 r.;

VI. na podstawie art. 415 § 3 kpk pozew cywilny prokuratora pozostawia bez rozpoznania;

VII. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. K. (2) i adw. M. G. kwoty po 888 (osiemset osiemdziesiąt osiem) złotych, w tym po 300 zł za postępowanie przygotowawcze, tytułem opłaty za obronę odpowiednio oskarżonych M. W. i M. Z. oraz kwoty po 204,24 zł tytułem podatku VAT;

VIII. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia obu oskarżonych od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt VII K 1452/13

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 14 sierpnia 2013 r. przy ulicy (...) w O., w okolicy schroniska dla bezdomnych na bagnach w pobliskich krzakach koczował w prowizorycznym namiocie D. S., z uwagi na zakaz przebywania w schronisku z powodu spożywania alkoholu oraz posiadania stałego zameldowania u matki.

W godzinach porannych na miejsce to udali się M. W. wraz z M. Z.. Do D. S. podszedł M. W., który to używając przemocy polegającej na uderzeniu pięścią w twarz oraz kopaniu obutymi nogami po całym ciele D. S., zabrał mu w celu przywłaszczenia portfel wraz z zawartością należący do pokrzywdzonego S.. Pokrzywdzony był bity, gdyż rzekomo ukradł telefon znajomemu A. D. (1). M. Z. stał obok, przyglądając się całemu zajściu i śmiejąc się z bitego S.. Pokrzywdzony nie był w stanie się bronić, jedynie osłaniał ciało przed następnymi uderzeniami i kopnięciami. Nie udzielając jakiegokolwiek pomocy pokrzywdzonemu D. S., obaj oskarżeni prędko oddalili się z miejsca zdarzenia.

W dniu 15 sierpnia 2013 r., ok. godz. 7:00 rano, w miejsce przebywania D. S. przyszedł M. Z.. Siłą wyprowadził pokrzywdzonego

z miejsca spoczynku i zaciągnął na niestrzeżony parking mieszczący się przy ul. (...) w O., w miejsce postoju opuszczonego samochodu osobowego R. (...), nr rej. (...), twierdząc że woła go A. D. (1).

W samochodzie siedzieli: A. D. (1) z żoną A. D. (2), M. W. oraz B. G., pseudonim (...). Wszyscy spożywali alkohol. M. Z. wdał się w rozmowę z A. D. (1). D. S. nie wsiadał do samochodu, ani nie rozmawiał z pozostałymi osobami. M. Z. przyprowadził S., gdyż był on podejrzewany przez osoby znajdujące się w samochodzie o kradzież telefonu A. D. (1). Nagle Z. złapał S. za ubranie i popchnął na ogrodzenie. D. S. przewrócił się. W. wraz z Z. zaczęli bić pokrzywdzonego

po twarzy oraz kopać po całym ciele, powodując u niego obrażenia ciała. Wówczas S. poczuł okropny ból twarzy. Po pewnym czasie W. z Z. przestali bić S.. Z. rozkazał D. S., aby ten się rozebrał, co pokrzywdzony uczynił nie chcąc, aby sprawcy powtórzyli bicie i kopanie. Wówczas Z. wyjął z kieszeni spodni S. telefon komórkowy marki A., a nadto zerwał z jego szyi łańcuszek z medalikiem. Rzeczy te zabrał w celu przywłaszczenia. M. Z. kazał D. S. „spier...”, który nagi uciekł do schroniska dla bezdomnych po pomoc.

W schronisku (...) ubrał się. Po pewnym czasie opiekun dyżurujący zadzwonił po pogotowie. Ratownicy medyczni zdecydowali o przewiezieniu S. do Polikliniki (...)w O. na (...). Stamtąd pokrzywdzony został przeniesiony na Oddział Otolaryngologiczny, gdzie dostawał silne leki przeciwbólowe oraz przeszedł operację wskutek odniesionych ciężkich obrażeń twarzoczaszki.

W trakcie pobytu w szpitalu, w dniu 16.08.2013 r., policjanci przyjęli od S. ustne zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa i przesłuchali go w charakterze świadka. Patrol policji udał się na miejsce zdarzenia, zabezpieczył dowody w postaci znalezionych ubrań należących do S. oraz dokonał zatrzymania obu oskarżonych – M. W. oraz M. S.. Jeden z zatrzymanych powiedział o S.: „frajer, jednak się wysypie, mówilem”.

/dowód: zeznania świadka D. S. k. 5-8, k. 39-41, k. 126, k. 219, k. 323v-324v; wyjaśnienia oskarżonego M. W. k. 56, k. 61-61v, k. 237; wyjaśnienia oskarżonego M. Z. k. 52-52v, k. 65, k. 209-209v, k. 239-239v; zeznania świadków: A. D. (1) k. 19v, k. 156v-157v, k. 324v-325; A. D. (2) k.21v-22, k. 158v-160, k.;325; Z. D. k. 23v-24, k. 325v; B. G. k. 25v-26v, k. 161v-162, k. 325-325v; T. S. k. 34v (k. 348v); J. B. 32v-33, k. 144v-145, k. 348v; R. K. k. 142v-143v, k. 323; Ł. G. k. 151v-152, k. 323v; protokoły zatrzymania osoby k. 17, k. 18; protokoły użycia alkometru k. 3, k. 4; protokół przeszukania miejsca k. 27-28v; protokół oględzin miejsca k. 29-31, k. 47-48v; protokół oględzin rzeczy k. 73-75, k. 116; protokół okazania wizerunku k. 39-41; protokół okazania rzeczy k. 77-78; tablice pogładowe k. 42, k. 43; dokumentacja medyczna k. 12-16v, k. 192; dokumentacja fotograficzna k. 36-37, k. 110-111v; opinia z zakresu medycyny sądowej k. 194-195; opinia sądowo-psychologiczna k. 222-227; opinia sądowo-psychiatryczna k. 240-243/

Oskarżony M. W. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, wyjaśniając rozbieżnie z ustalonym przez sąd stanem faktycznym. Oskarżony przyznał jedynie, że w dniu 15.08.2013 r. rzeczywiście przebywał w towarzystwie współoskarżonego M. Z. oraz znajomych A. D. (1)

i A. D. (2), spożywając alkohol w miejscu dokonania rozboju na szkodę pokrzywdzonego D. S.. Zanegował jednak swoje aktywne uczestnictwo w owym zdarzeniu. Widział, że to M. Z. uderzył pokrzywdzonego, natomiast nie wiedział o zaborze mienia D. S.. Przy ponownym przesłuchaniu, M. W. odmówił składania dalszych wyjaśnień, podając jedynie, że w dniu 14.08.2013 r. nie przebywał w okolicy schroniska dla bezdomnych na ul. (...) w O..

Na rozprawie oskarżony przyznał się do tego, że w dniu 15 sierpnia 2013 r. dwukrotnie uderzył pięścią pokrzywdzonego.

/wyjaśnienia oskarżonego M. W. k. 56, k. 61, k. 212, k. 237, k. 321v-322/

Oskarżony M. Z. częściowo przyznał się do zarzucanych mu czynów, wyjaśniając zbieżnie z ustalonym przez sąd stanem faktycznym. Wyjaśnił, że w dniu 15.08.2013 r. rzeczywiście spożywał alkohol w towarzystwie współoskarżonego oraz znajomych A. D. (1), A. D. (2) i B. G., pseudonim (...), w miejscu dokonania rozboju na szkodę pokrzywdzonego D. S.. Przyznał się, że uderzył pięścią w twarz oraz kopnął leżącego pokrzywdzonego w brzuch, jednak zanegował zabór mienia. Wyjaśnił, że pokrzywdzony otrzymał ciosy od każdej obecnej na miejscu zdarzenia osoby na skutek kradzieży telefonu A. D. (1). M. Z. podał, że w dniu 14.08.2013 r. wraz ze współoskarżonym M. W. przebywali w okolicy schroniska dla bezdomnych na ul. (...) w O..

Przed sądem oskarżony podtrzymał swoje dotychczasowe wyjaśnienia i oświadczył, że żałuje swego czynu i pragnie przeprosić oraz pojednać się z pokrzywdzonym.

/wyjaśnienia oskarżonego k. 52, k. 65, k. 209-209v, k. 239-239v, k. 322-323/

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia oskarżonego M. W. nieprzyznającego się do popełnienia zarzucanych mu czynów nie są wiarygodne i nie zasługują na uwzględnienie, albowiem przeczą im przede wszystkim zeznania pokrzywdzonego, wyjaśnienia współoskarżonego oraz zeznania świadków.

W odniesieniu do wyjaśnień oskarżonego W. należy stwierdzić, że sąd dał mu wiarę w tej części, w której nie przeczył on, że w dniu 15.08.2013 r. przebywał wraz ze współoskarżonym M. Z. w miejscu zdarzenia oraz był obecny przy uderzaniu oraz kopaniu pokrzywdzonego D. S., a także że tego dnia uderzył dwukrotnie pięścią pokrzywdzonego. Zaprzeczył jakoby pojawił się tam dzień wcześniej, tj. 14.08.2013 r. Wyjaśnień M. W. nie potwierdził M. Z., który przyznał, że w dniu 14.08.2013 r. wraz z M. W. nie byli w innej części O., a znajdowali się w okolicy schroniska dla bezdomnych na ul. (...) w O..

Jako nieprawdziwe należy uznać wyjaśnienia oskarżonego W., że nie dokonał on rozboju na pokrzywdzonym w dniu 14.08.2013 r. oraz że nie kopał obutymi nogami S. w dniu 15.08.2013 r.

Za takim stanowiskiem przemawiają dowody w postaci zeznań D. S., który podał, że oskarżony W. zarówno 14.08.2013 r.,

jak i 15.08.2013 r. użył wobec pokrzywdzonego przemocy, bił i kopał go po całym ciele, a nadto w dniu 14.08.2013 r. dokonał zaboru portfela pokrzywdzonego w celu jego przywłaszczenia.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego M. Z. w części, w której przyznał się do przebywania w miejscu zdarzenia i kopnięcia S.. Wyjaśnienia oskarżonego zasługują na częściowe uwzględnienie, gdyż pozostają w częściowej zbieżności z zeznaniami pokrzywdzonego oraz świadków zdarzenia. Z. opisał przebieg zdarzenia wskazując na osobę M. W. jako współsprawcę rozboju na S..

Zatem sąd nie dał wiary temu, że oskarżony W. biernie uczestniczył w zdarzeniu, nie chciał brać udziału w rozboju. Co najmniej w trakcie popełniania tego występku wszedł do jego realizacji.

Na ocenę wiarygodności wyjaśnień obu oskarżonych w odniesieniu do ich roli w przedmiotowym rozboju miały wpływ zeznania A. D. (2).

A. D. (2) zeznawała w obu etapach postępowania, że w dniu zdarzenia piła alkohol wraz z mężem, A. D. (1), G., M. Z., osobą o pseudonimie (...) (A. D. (2) zeznała, że osoba ta ma na imię D.) oraz nieznanym z imienia mężczyzną. Z. stwierdził, że to S. ukraść telefon A. D. (1), za to Z. uderzył go w twarz, a ten przewrócił się. A. D. (2) nie widziała, aby którakolwiek z obecnych osób dokonała zaboru mienia na szkodę S..

Pseudonim (...) potwierdza także w zeznaniach B. G..

Natomiast pokrzywdzony D. S. zaprzecza jakoby znajomi mówili na niego S.. Wiadomymi mu pseudonimami są (...) oraz O.

A. D. (2) podała, że widziała, jak w dniu zdarzenia pokrzywdzony miał siniaki pod okiem, ale nie był opuchnięty. Przyszedł sam. Zeznania te potwierdza także świadek G., twierdząc, że S. przyszedł sam. Jakiś czas później doszedł Z. wraz z mężczyzną mającym bliznę na twarzy, czyli M. W..

Przeczą temu zeznania pokrzywdzonego, który twierdził, że to M. Z. trzymając go za ubranie, zaprowadził S. na miejsce zdarzenia.

Nadto sam Z. potwierdza, że 15.08.2013 r. był u S. w miejscu jego koczowania, widział jego opuchniętą twarz i lekkie zasinienie oraz zaprowadził go na niestrzeżony parking, gdzie następnie pobił pokrzywdzonego.

A. D. (2) zeznała także, że Z. początkowo szturchał S. mówiąc, aby ten oddał telefon A. D. (1) albo pieniądze. S. przyznał się do kradzieży. W zbieżności pozostają zeznania G..

Pokrzywdzony zeznał, że w obawie przed pobiciem przyznał się do kradzieży telefonu A. D. (1) myśląc, że w ten sposób uniknie odpowiedzialności za rzekomą kradzież.

A. D. (2) wyznała, co potwierdziły także zeznania G., że szturchanie pomiędzy Z. a S. przerodziło się w pewnym momencie w uderzenie pięścią w twarz przez Z. na szkodę pokrzywdzonego. S. otrzymał tak mocny cios, że przewrócił się. Następnie do pobicia dołączył W. (co zanegował G., zeznając, że W. nie było na miejscu zdarzenia oraz, że ujrzał go dopiero następnego dnia), który wraz z Z. uderzali S. pięściami w twarz. Każdy ze współoskarżonych zadał leżącemu S., według zeznań A. D. (2), co najmniej trzy uderzenia. Później pokrzywdzony wraz ze współoskarżonymi udali się do lasu znajdującego się nieopodal. Po pewnym czasie wrócili W. z Z. niosąc ubrania S., które rzucili pod ogrodzenie.

Sąd dał wiarę zeznaniom A. D. (2), będącą bezpośrednim świadkiem zdarzeń. Wprost wskazała na to, że współoskarżeni stosowali wobec S. przemoc w postaci uderzania pięścią w twarz oraz kopania obutymi nogami leżącego pokrzywdzonego, a także, że po zdarzeniu przynieśli i porzucili w pobliżu auta ubrania należące do pokrzywdzonego.

Wszak z dowodów osobowych w postaci zeznań pokrzywdzonego oraz zwłaszcza świadka A. D. (2) wynika jednoznacznie, że oskarżeni wspólnie i w porozumieniu brali udział w przedmiotowym zdarzeniu.

Z kolei zeznania A. D. (1) niewiele wniosły do sprawy, gdyż w momencie zdarzenia, wskutek długotrwałego picia alkoholu, był mocno pijany. Jedynie co interesujące to to, że pamięta, że obok samochodu R. (...) stał pokrzywdzony z dwoma mężczyznami i jeden z nich uderzył S. pięścią w twarz, a ten upadł. A. D. (1) niczego więcej nie widział, gdyż szyby w aucie były zaporowane, nadto niczego więcej nie pamięta, gdyż zasnął.

A. D. (1) przyznał, że parę dni przed rozbojem dokonany na szkodę S., ktoś ukraść mu telefon komórkowy marki S., ale nie wie, kto to mógł być. Z plotek krążących pomiędzy podopiecznymi schroniska dla bezdomnych dowiedział się, że osobą tą, rzekomo, mógł być S., mimo posiadanej zakazu wchodzenia na teren schroniska.

Do sprawy niewiele wniosły także zeznania T. S. i Z. D., opiekunów w schronisku dla bezdomnych. O pobiciu S., S. oraz D. dowiedzieli się z książki dyżurów, ten pierwszy także od swoich zmienników. S. nie wiedział kto i za co pobił pokrzywdzonego. Zeznał natomiast, że nieznanemu mu mężczyźnie przyniósł do schroniska na jego dyżur czarny portfel należący do S..

Z. zeznał, że widział u W. jakiś ciemny portfel, ale nie ma pewności, czy to był jego. Dodał także, że W. w dniu 16.08.2013 r. dał znajomym pieniądze na piwo, a wcześniej tych pieniędzy nie miał.

Świadek J. B., opiekun w schronisku dla bezdomnych, zeznał, że w dniu zdarzenia widział pokrzywdzonego, który miał obrzękniętą twarz, zasinione oczy. S. powiedział mu, że z niewiadomych powodów został pobity przez dwóch mężczyzn, co potwierdzają zeznania zarówno samego pokrzywdzonego, jak i A. D. (2). Opiekun z zasłyszanych plotek krążących po schronisku dowiedział się, że przyczyną napaści na S. była dokonana przez niego kradzież telefonu na szkodę A. D. (1). B. zadzwonił po pogotowie, które zabrało S. do Polikliniki MSW w O..

Ł. G. oraz R. K., policjanci, przesłuchujący pokrzywdzonego w szpitalu w dniu 16.08.2013 r. jednoznacznie zeznali, że S. miał opuchniętą twarz, zasinienia okularowe obu oczu, liczne zadrapania na ciele, wyglądał na mocno pobitego.

Opis obrażeń ciała S. potwierdza także zebrana w toku postępowania dokumentacja fotograficzna.

Pokrzywdzony od pierwszego dnia kiedy zgłosił popełnienia przestępstwa, wskazywał na szczegóły zdarzenia, nie był pod wpływem alkoholu, co potwierdza dokumentacja medyczna ze szpitala. S. ze wszystkimi detalami (m.in. blizna na

policzku M. W.) podał rysopis sprawców oraz świadków zdarzenia, wskutek czego patrol policji zatrzymał uciekających M. W. oraz M. Z.. Jeden z zatrzymanych powiedział do drugiego o pokrzywdzonym „wysypał się”.

W ocenie sądu słowa te w sposób wyraźny oznaczają, że oboje oskarżeni, tj. M. W. oraz M. Z. brali udział w pobiciu oraz zaborze mienia w celu przywłaszczenia dokonanego na szkodę S.. Znali pokrzywdzonego z widzenia, gdyż w pewnym czasie mieszkali razem w tym samym schronisku dla bezdomnych. Oboje wiedzieli, za jaki czyn patrol policji dokonał ich zatrzymania.

Pokrzywdzony dodatkowo rozpoznał obu oskarżonych podczas czynności w postaci okazania osoby. W sposób konsekwentny twierdził, że rozpoznaje tych dwoje jako osoby, które dokonały na nim rozboju.

M. Z. wskazał jako osobę, która zwabiła go w miejsce, gdzie rozegrały się dramatyczne sceny bicia i kopania pokrzywdzonego w dniu 15.08.2013 r.

Pokrzywdzony prawidłowo wskazał w co był ubrany w dniu pobicia. Ubrania te odpowiadają rzeczom zabezpieczonym w dniu rozboju przez patrol policji. Na ubraniach tych widać liczne ślady koloru brązowego.

Nie ma podstaw do tego, aby nie wierzyć zeznaniom pokrzywdzonego obciążających współoskarżonych. D. S. mylił się może w drobnych szczegółach co do przebiegu zdarzeń, jednakże bezspornym jest to, że odniósł on poważne obrażenia ciała wskutek działania obu oskarżonych.

W ocenie sądu, stan pokrzywdzonego był skutkiem zamierzonego, celowego pobicia obu współoskarżonych. Pokrzywdzony nie byłby w stanie sam uprawić się w ten stan. Nie mógłby sam się pobić z takim skutkiem.

Również potwierdzają się zeznania S., że rzeczywiście zaginął mu czarny portfel, telefon marki A. oraz łańcuszek, bowiem później nieznanemu mężczyźnie znalazłszy uprzednio ów portfel, przyniósł go do schroniska dla bezdomnych. W portfelu znajdowały się dokumenty wystawione na nazwisko S.. Mienie w postaci telefonu marki A. oraz łańcuszek nie zostało znalezione, być może któryś ze sprawców sprzedał te przedmioty w lombardzie.

W chwili przyjęcia do szpitala, obrażenia pokrzywdzonego były poważne. Doznał urazu twarzoczaszki, złamania kości nosowej, dolnej krawędzi lewego oczodołu, miał liczne zasinienia, obrzęki, lewej powieki nie mógł w ogóle otworzyć na skutek dużego krwiaka i obrzęku. Dostawał silne leki przeciwbólowe oraz przeszedł operację.

W ocenie sądu zachowanie oskarżonych wobec pokrzywdzonego, tj. przemoc polegająca na uderzaniu pięścią w twarz, kopanie obutymi nogami po całym ciele, służyły realizacji głównego celu, jakim był zabór mienia. W. i Z. fizycznie oddziaływali na ciało D. S., naruszyli jego nietykalność cielesną, która jest dobrem chronionym przez prawo.

Mając na uwadze powyższe argumenty, sąd uznał, że postępowanie dowodowe wykazało winę oskarżonych M. W. i M. Z.

w zakresie postawionych im przez rzecznika oskarżenia publicznego zarzutów, zaś ich zachowanie wyczerpało znamiona występku odpowiednio z art. 280 § 1 kk i art. 280 § 1 kk oraz art. 280 § 1 kk.

Całokształt sprawy jednoznacznie wskazuje, że M. W. był świadomy zarówno swej roli, jak i roli współoskarżonego M. Z., mimo iż obaj oskarżeni znajdowali się pod wpływem alkoholu. W dniu 14.08.2013 r. to M. W., bez powodu, zadawał ciosy, kopał i uderzał pokrzywdzonego D. S. w krzakach, natomiast M. Z. stał obok i śmiał się z pokrzywdzonego. Następnego dnia, oskarżony M. Z. wyciągnął pokrzywdzonego D. S. z miejsca jego spoczynku, łapiąc go za bluzę i ciągnąc na miejsce zdarzenia, tj. na niestrzeżony parking naprzeciwko Wojewódzkiego Ośrodka Ruchu Drogowego na ul. (...) w O.. Tam obaj współoskarżeni bili, uderzali, kopali obutymi nogami leżącego pokrzywdzonego oraz dokonali zaboru jego mienia. Toteż nie ma wątpliwości, że współoskarżeni działali wspólnie i w porozumieniu.

Oskarżony M. W. działał w warunkach recydywy szczególnej podstawowej (art. 64 § 1 kk), albowiem był on uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie, II Wydział Karny z dnia 25.05.2010 r., w sprawie

o sygn. akt II K 441/10, na podstawie art. 190 § 1 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 08.09.2011 r. do 07.04.2012 r. (odpis wyroku k. 132).

Oskarżony M. Z. działał w warunkach multirecydywy (art. 64 § 2 kk), albowiem był on uprzednio m.in. skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w O., II Wydział Karny z dnia 13.11.2008 r., w sprawie o sygn. akt II K 681/08, na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 06.05.2009 r. do 06.05.2010 r. (odpis wyroku k. 130-130v).

Przy wymiarze kary jako okoliczność łagodzącą przyjęto częściowe przyznanie się do winy M. Z. i M. W.; zaś jako okoliczności obciążające przyjęto dotychczasową karalność obu oskarżonych (karta karna M. W. k. 106; karta karna M. Z. k. 108-109).

W przekonaniu sądu orzeczone kary są adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości przypisanych sprawcom czynów, zaś ich dolegliwość nie przekracza stopnia zawinienia współoskarżonych M. W. oraz M. Z. i spełnią swe cele w zakresie prewencji generalnej oraz indywidualnej, jak również właściwie będą kształtować świadomość prawną społeczeństwa.

Sąd uznał, że wobec obu oskarżonych nie zachodzi pozytywna prognoza społeczna (kryminologiczna), biorąc pod uwagę obecny tryb ich życia, będący świadomym wyborem współoskarżonych, a także uprzednią karalność M. W. i wielokrotną karalność M. Z..

Sąd pozew prokuratora pozostawił bez rozpoznania, bowiem zachodziły przesłanki przewidziane w przepisie art. 415 § 3 kpk.

O zaliczeniu środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania na poczet kar pozbawienia wolności orzeczono jak w pkt IV i V części dyspozytywnej wyroku, opierając się na pismach ZK w B. z k. 190-191.

W oparciu o art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. prawo o adwokaturze w związku z § 14 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 3, § 16 i § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielanej z urzędu postanowiono o opłatach na rzecz adwokatów wskazanych w pkt VII wyroku.

Mając na względzie sytuacje osobiste i materialne dwojga oskarżonych zwolniono ich od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.